

70-річчя В.І. Кашковського

Світлій пам'яті Дослідника і Творця

8 листопада 2024 року мав би відзначати свій 70-літній ювілей кандидат хімічних наук, старший науковий співробітник, заступник директора ІБОНХ ім. В.П. Кухаря НАН України Володимир Ілліч Кашковський. Але доля розпорядилась інакше – 21 грудня 2021 року після тривалої хвороби він відійшов у вічність.

Володимир Ілліч відомий науковій спільноті як один із дослідників хімічних процесів на цеолітних каталізаторах і талановитий розробник новітніх методів і технологій мінімізації шкідливого впливу на довкілля техногенних забруднень та способів переробки промислових і сільсько-господарських відходів у практично корисні продукти.

Народився Володимир Ілліч 8 листопада 1954 року в селі Шершні на Вінниччині, 1972 року закінчив середню школу. Початок його трудової діяльності був дуже далекий від науки – робітник Піщанської райспоживспілки. Та завдяки притаманній юнакові жадобі знань він у 1974 р. вступив до Київського державного університету, в 1979 р. закінчив хімічний факультет за спеціальністю «фізична хімія полімерів і колоїдів» і був направлений на роботу в Сектор нафтохімії ІнФОВ (Інституту фізико-органічної хімії та вуглехімії) АН УРСР.

Молодий спеціаліст під керівництвом професора П.М. Галича розпочав дослідження хімічних перетворень органічних сполук на цеолітних каталізаторах. Накопичений дослідником за кілька років експериментальний матеріал був узагальнений в кандидатській дисертації «Шляхи підвищення тривалості роботи цеолітних каталізаторів алкілування» яку Володимир Ілліч захистив у 1990 р. Вчене звання старшого наукового співробітника йому присвоєно у 2000 р.

З 2003 р. Володимир Ілліч очолив відділ органічного та нафтохімічного синтезу, продовжив і розширив започатковані проф. А.О. Григор'євим дослідження реакцій метатезису ненасичених сполук та сформував у відділі групу молодих, талановитих і амбітних співробітників, яких з батьківською теплотою називав «мої парубки».

Молоді вчені під безпосереднім керівництвом шефа з ентузіазмом розпочали вивчення, розробку методів і технологій, конструювання і виготовлення експериментального обладнання для вирішення нагальних екологічних проблем Києва і всієї країни. За досить короткий термін (10-15 років) було створено, випробувано і підготовлено до впровадження низку оригінальних, ефективних розробок:

- Технологія утилізації токсикантів із фільтрату міського звалища твердих побутових відходів (полігон № 5);
- Спосіб зменшення водонасичення мулової суспензії і касетна установка фільтрування стоків (Бортницька станція аерації);
- Нові високоефективні коагулянти-флокулянти для очищення питної води (успішно випробувані на Деснянській і Дніпровській водопровідних станціях);

- Біологічне очищення стічних вод з використанням психрофілних проточних реакторів (м. Канів);

- Спосіб і експериментальна технологія переробки зольних залишків теплових електростанцій, що дозволяє одержувати діоксид кремнію високої чистоти для «сонячної» енергетики (м. Павлоград);

- Спосіб переробки рослинних відходів методом вибухового гідролізу з метою одержання ліквідних продуктів (фурфуролу, бетуліну, кормових добавок та ін.).

Крім творчої і науково-організаційної діяльності, яка займала чільне місце в житті Володимира Ілліча, він уважно слідкував за подіями в світі, любив літературу, мав тонке почуття гумору. Йому були притаманні висока відповідальність, вимогливість до себе і своїх колег, доброзичливість, готовність допомогти словом і ділом

Світла пам'ять про Володимира Ілліча – вченого, організатора, наставника, надійну і високопорядну людину назавжди збережеться в серцях рідних, друзів, учнів і колег.

